

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 września 2018 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na podstawie ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. 2017 poz 2336 ze zm) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) działając z urzędu przyznał C. W. (1) prawo do emerytury rolniczej od 1.08.2015 r. w kwocie 1019,97 zł miesięcznie. W decyzji wskazano, iż emerytura rolnicza składa się z części składkowej i części uzupełniającej.

W przypadku ubezpieczonego C. W. (1) część składkowa wynosi 429.04 zł. do ustalenia części składkowej przyjęto:

- 9.93 lat opłacenia składki na fundusz ubezpieczenia Społecznego rolników w okresie od 01.01.1983 r. do 31.12.1990 r. Łącznie po 1% emerytury podstawowej za każdy rok.
- 20.92 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu po dniu 31.12.1990 r. po 1% emerytury podstawowej za każdy rok
- 10.75 lat podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, który to okres przelicza się półtorakrotnie i wynosi 16.13. po 1% emerytury podstawowej za każdy rok,
- wskaźnik wymiaru części składkowej wynosi 0.47 .

Część uzupełniająca wynosi kwotę 775,93 zł.

Wskaźnik wymiaru części uzupełniającej wynosi 0.85

Łącznie emerytura rolnicza wynosi 1204,97 zł

W uzasadnieniu dodatkowo wskazano, iż przedmiotową decyzją do emerytury rolniczej po interwencji ubezpieczonego został doliczony brakujący okres prowadzenia działalności gospodarczej i opłacenia z tego tytułu składek tj. od 01.10.1978 do 30.09.1987r. Z tego tytułu zostało ubezpieczonemu przekazane wyrównanie zgodnie z art.133 ust.1 pkt.2 ustawy o Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018r poz.1270), za okres od 01.08.2015 do 31.07.2018r oraz za bieżący okres tj. za miesiąc sierpień i wrzesień 2018r , w kwocie 2.433,61zł wraz z należnymi odsetkami w kwocie 330,47zł w terminie do wypłaty na dzień 09.10.2018r.

/decyzja k. 57-59 akt KRUS , pismo k. 60/

Odwołanie od powyższej decyzji w całości w dniu 6.11.2018 r. złożył ubezpieczony C. W. (1). Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników w zakresie, w jakim nie uwzględniono przy ustaleniu części składkowej jego emerytury, opłacania -w związku z prowadzeniem gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie w okresie od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 31 grudnia 1982 r. - składek na Fundusz Emerytalny (...) po 1 % emerytury podstawowej za każdy rok. Nadto skarżący wskazał, iż na skutek wydania zaskarżonej decyzji KRUS wypłacił mu wyrównanie jedynie za okres 3 lat, zamiast za okres od wydania decyzji pierwotnej tj. od dnia 30 listopada 2011 r., podczas gdy nieuwzględnienie okresu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w całości stanowiło błąd organu KRUS wydającego decyzję.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji, uwzględnienie powyżej wskazanego okresu do wyliczenia części składkowej emerytury i wydanie decyzji wymiarowej w prawidłowej wysokości oraz o wypłatę stosownego wyrównania.

/ odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie z Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o jego oddalenie w całości.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż we wniosku o emeryturę wnioskodawca podał, że w okresie od dnia 01.01.1984r. do dnia 31.01.1985r., podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników, w związku z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców. Natomiast od roku 1985 - z tytułu prowadzenia własnego gospodarstwa rolnego, co zostało potwierdzone kwestionariuszem o okresach podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. W okresie od 01.01.1977 r. do 30.09.1987 r. C. W. podlegał pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu. C. W. (1) decyzją z dnia 30.11.2011 r. zostało przyznane świadczenie, do ustalenia którego przyjęto okres prowadzenia działalności gospodarczej od 01.01.1977 r. do 30.09.1978 r. w tym okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. W ten sposób ustalono wskaźnik części składkowej 33,48 %, z kolei wskaźnik części uzupełniającej 90,00%. Okres ubezpieczenia rolniczego od 01.01.1984 r. do 31.12.1984 r. nie powinien zostać doliczony do wysokości świadczenia z uwagi na fakt, iż odwołujący się był w tym samym czasie domownikiem u rodziców i prowadził działalność gospodarczą, a zatem nie zachodzi koniunkcja między przesłankami z definicji rolnika. Nie doliczono okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 01.10.1978 r. do 30.09.1987 r., co uczyniono decyzją z dnia 20.09.2018 r. Wysokość świadczenia powinna być ustalona według następujących wskaźników: wskaźnik części składkowej 45,98 %, wskaźnik części uzupełniającej 85,00%. Jednakże zgodnie z art. 114 ust. 1 e pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270) decyzja ta nie została uchylona.

/ odpowiedź na odwołanie k. 5-5v./

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

C. W. (1) urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca w dniu 12.08 1994 r. złożył wniosek o rentę inwalidzką rolniczą.

/ wniosek k. 1-2 v. akt KRUS/

W załączonym do przedmiotowego wniosku kwestionariuszu dotyczącym okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, okresów podlegających zaliczeniu oraz wysokości opłaconych składek wnioskodawca oświadczył, że pracuje „od dnia 01.01.1984r. do nadal w gospodarstwie rolnym rodziców, a od 1985r. sygn. akt IC 721/85 w gospodarstwie rolnym własnym”. Znajdowało to swoje odzwierciedlenie w okresie opłaconych składek rolniczych za C. W. (1): w roku 1984 składka osobowa za domownika, od roku 1985 składka osobowa i od ha, co wynika z jej naliczonej wysokości. Wnioskodawca wskazał też, iż w okresie od 1.01.1977 do 30.09.1987 prowadził działalność gospodarczą co udokumentował zaświadczeniem z dnia 22.07.1994 r.

/ Kwestionariusz k. 3 – 3 v, akt KRUS, zaświadczenie k. 4 -4 v akt KRUS/,

W dniu 18.11.2011r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie emerytury rolniczej.

/ wniosek k. 16 akt KRUS/

Także w złożonym kwestionariuszu do wniosku z dnia 18.11.2011r. o nabycie prawa do emerytury ww. wskazał ten sam okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników tj. od 01.01.1984r., czego dowodem jest karta ewidencyjna. Wnioskodawca wskazał też na fakt prowadzenia działalności gospodarczej od 1.01.1977 do 30.09.1987.

/ kwestionariusz k. 17 akt KRUS karta ewidencyjna k. 18-23 akt KRUS/

Ponadto w dniu 18.11.2011 r. został spisany protokół, w którym C. W. (1) poinformował, „że Urząd Gminy w P. nie zmieni wystawionej karty ewidencyjnej ubezpieczonego, ponieważ jest ona zgodna z dokumentami będącymi w posiadaniu UG” wnioskodawca przedłożył też protokół rozprawy rewizyjnej z dnia 14 czerwca 1988r., sygn. Akt IICr

259/88, w sprawie zawarcia ugody przeniesienia własności gospodarstwa o pow. 11,35 ha przez T. W. i Z. W. na C. W. (1), na mocy której stał się właścicielem nieruchomości położonej we wsi J..

/protokół k. 28 akt ZUS, protokół rozprawy z ugodą k. 24 -24 v./

Decyzją Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 30.11.2011 r przyznano C. W. (1) prawo do emerytury rolniczej od dnia 1.11.2011 r. bezterminowo. Kasa ustaliła, że na wymagane co najmniej 25 lat pracy w rolnictwie i podlegania ubezpieczeniu rolniczemu odwołujący udokumentował 25 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno –rentowym. Wnioskodawcy zostało przyznane świadczenie w wysokości 899.15 zł do ustalenia którego przyjęto okres prowadzenia działalności gospodarczej od 01.01.1977 r. do 30.09.1978 r. w tym okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników. W ten sposób ustalono wskaźnik części składkowej 33,48 %, z kolei wskaźnik części uzupełniającej wyniósł 90,00%.

/decyzja k. 34 akt KRUS/

Przedmiotową decyzją zaliczono wnioskodawcy okres od 01.01.1984 r. do 31.12.1984 r. jako okres podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników w związku z pracą w gospodarstwie rolnym rodziców. Natomiast nie doliczono okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1.10.1978 do 30.09.1987 r.

/ bezsporne/

W dniu 31.08.2018 r. wnioskodawca wystąpił do KRUS o wyjaśnienie okresu prowadzenia działalności gospodarczej, który został zaliczony do emerytury rolniczej.

/ notatka służbowa k. 48 akt KRUS/

W wyniku powyższego wydano zaskarżoną decyzję.

/decyzja k. 57-59 akt KRUS, raport ustalenia uprawnień do świadczenia k. 56 akt KRUS/

Wnioskodawcy na skutek wydania zaskarżonej decyzji i doliczenia do emerytury brakującego okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 01.10.1978 do 30.09.1987 r. zostało wypłacone wyrównanie za okres od 01.08.2015 do 31.07.2018r oraz za bieżący okres tj. za miesiąc sierpień i wrzesień 2018r , w kwocie 2.433,61zł wraz z należnymi odsetkami w kwocie 330,47zł w terminie do wypłaty na dzień 09.10.2018r.

/ pismo k. 60 Akt KRUS , karta ewidencyjna k. 70 akt KRUS/

W okresie od 1.10.1978 do 30.09.1987 r. wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą – był taksówkarzem.

/ zaświadczenie k. 4 akt KRUS/

Z tego tytułu opłacał składki i podlegał ubezpieczeniom społecznym.

/ potwierdzenie ubezpieczenia. 50 -53 akt KRUS/

W okresie od 1.07.1977 r. do dnia 31.12.1982 r., wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 15 marca 2019 r. 00:03:50 -00:04:44 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00 :01:45 – 00:12:22 zeznania świadka T. T. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00 :15:20 – 00:22:14 zeznania świadka Z. Ś. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:22:14 -00:28:32 /

Taksówką jeździł, gdy nie było pracy na roli, nie zawsze codziennie a czasami 8 godzin jak była praca.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 15 marca 2019 r. 00:03:50 -00:04:44 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:01:45 – 00:12:22 zeznania świadka T. T. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:15:20 – 00:22:14 zeznania świadka Z. Ś. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:22:14 -00:28:32 /

Praca w gospodarstwie była głównym zajęciem wnioskodawcy.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 15 marca 2019 r. 00:03:50 -00:04:44 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:01:45 – 00:12:22 zeznania świadka T. T. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:15:20 – 00:22:14 zeznania świadka Z. Ś. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:22:14 -00:28:32 /

Wnioskodawca mieszkał w gospodarstwie wraz z żoną i matką.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 15 marca 2019 r. 00:03:50 -00:04:44 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:01:45 – 00:12:22, zeznania świadka T. T. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:15:20 – 00:22:14 zeznania świadka Z. Ś. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:22:14 -00:28:32 /

W gospodarstwie wnioskodawca zajmował się uprawą roli zbóż, owoców i warzyw oraz hodowlą zwierząt krów, świń, owiec.

/ zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 15 marca 2019 r. 00:03:50 -00:04:44 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:01:45 – 00:12:22 zeznania świadka T. T. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:15:20 – 00:22:14 zeznania świadka Z. Ś. protokół rozprawy z dnia 29 stycznia 2019 r. 00:22:14 -00:28:32 /

Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał następującej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Na wstępie podnieść należy, iż ustalony stan faktyczny co do zasady był niesporny między stronami. Wynik sprawy zależał zaś przede wszystkim od oceny kwestii prawnych i sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy w spornym okresie od 1.07.1977 r. do dnia 31.12.1982 wnioskodawca jednocześnie prowadzący działalność gospodarczą polegał rolniczemu ubezpieczeniu jako domownik rolnika nadto oceny czy organ rentowy słusznie wyrównał wnioskodawcy świadczenie w związku z pierwotnie błędnym ustaleniem jego wysokości jedynie za 3 lata wstecz od okresu objętego sporną decyzją.

Zgodnie z art. 19 ust. 1, ust. 1 a pkt 1 i ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 roku (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 277 ze zm.) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)osiągnął wiek emerytalny określony w ust. 1a i 1b;
- 2)podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

Emerytura rolnicza przysługuje także ubezpieczonemu rolnikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)osiągnął wiek 55 lat, jeśli jest kobietą, albo 60 lat, jeśli jest mężczyzną;
- 2)podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 30 lat;
- 3)zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Zgodnie zaś z ust. 2a art. 19 w/w ustawy przepis ust. 2 stosuje się do rolnika, który do dnia 31 grudnia 2017 r. spełnił warunki, o których mowa w ust. 2.

Z kolei art. 20 ust. 1 - 3 przywołanej ustawy stanowi, iż do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Okresów o których mowa w ust. 1 nie zalicza się do okresów ubezpieczenia jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku.

Zgodnie z treścią art. 6 pkt 14 cyt. ustawy okresami podlegania określonego ubezpieczeniu społecznemu są tylko takie okresy, za które opłacono przewidziane w odpowiednich przepisach składki na to ubezpieczenie, chyba że w myśl tych przepisów nie istniał obowiązek opłacania składek. Podkreślenia wymaga także fakt, że od 1 stycznia 1983 r. istnieje ustawowy obowiązek odprowadzania składek przez rolników na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...).

Znamiennym dla rozpoznania niniejszego przypadku jest również, iż przed wejściem w życie ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz.U. Nr 32, poz. 140) osoba prowadząca gospodarstwo rolne (podobnie jak domownik) nie podlegała ubezpieczeniu rolniczemu w związku z brakiem regulacji prawnych. Ustawa z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin dotyczyła rolników a nie objęła domowników, w stosunku do których podleganie ubezpieczeniu rolniczemu wprowadziła dopiero ustawa z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 268). Ta ostatnia ustawa zawierała definicję domownika, który objęty został ubezpieczeniem rolniczym. Art. 2 pkt 2 cytowanej ustawy stanowił, że za domownika uważa się członków rodziny rolnika i inne osoby pracujące w gospodarstwie rolnym, jeżeli pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z rolnikiem, ukończyły 16 lat, nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie innych przepisów, a ponadto praca w gospodarstwie rolnym stanowi ich główne źródło utrzymania. Warunki te musi także spełniać osoba, która chce doliczyć do ubezpieczenia rolniczego okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców jako domownik przed wejściem w życie tej ustawy. Zatem okoliczność pozostawania w tym czasie w stosunku pracy i podlegania z tego tytułu ubezpieczeniu społecznemu wyłącza możliwość zaliczenia równoległego okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców do rolniczego stażu ubezpieczeniowego. Także kolejna, aktualnie obowiązująca ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291) na podstawie art. 16 ust. 3 wyłącza ubezpieczenie rolnicze w przypadku podlegania innemu ubezpieczeniu. / por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 lipca 2013 r. III AUa 1513/12 Legalis Numer 736521/

Na gruncie rozpoznawanej sprawy wnioskodawca domagał się zaliczenia do okresu podlegania ubezpieczeniu rolników okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1977 do 1982 r którą zarówno własnymi zeznaniami jak i zeznaniami świadków wykazał w przeprowadzonym procesie. Jednocześnie jednak co bezsporne w okresie tym prowadził działalność gospodarczą, w związku z którą podlegał obowiązkowi ubezpieczenia. Tym samym nie był domownikiem rolnika a jego żądanie w tym zakresie, z uwagi na treść powołanych powyżej przepisów, nie może zostać uwzględnione.

Jednocześnie zauważyć należy, że C. W. (1) urodził się przed 1949r., dlatego do wysokości świadczenia, został doliczony mu okres prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 01.01.1977r. do dnia 30.09.1987r., na podstawie

przedstawionego zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł. z dnia 22.07.1994r. (k. 4 akt KRUS), potwierdzającego prowadzenie działalności gospodarczej i podleganie innemu ubezpieczeniu społecznemu. Okres ten został zaliczony w całości przy ustalaniu wysokości części składkowej i wskazany w zaskarżonej decyzji z dnia 20.09.2018r jako 10,75 lat podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, który to okres po półtorakrotnym przeliczeniu wynosi 16,13 lat, co daje 16,13 % emerytury podstawowej. Tym samym zaskarżona decyzja w tym zakresie w pełni odpowiada prawu.

Bez wpływu na powyższa ocenę pozostaje przy tym okoliczność, iż w konsekwencji zaliczenia do stażu ubezpieczeniowego całego okresu prowadzenia działalności gospodarczej nieprawidłowo wliczono wnioskodawcy do okresu ubezpieczenia okres od 1.01.1984 do 31.12.1984, w którym wnioskodawca jednocześnie pracował w gospodarstwie rolnym rodziców i prowadził działalność gospodarczą. Zgodnie bowiem z art. 114 ust. 1 e pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych uchylenie lub zmiana decyzji nie może nastąpić, jeżeli od dnia jej wydania upłynął okres 5 lat w przypadku określonym w ust. 1 pkt.1 – tj po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. W przypadku wnioskodawcy od wydania decyzji przyznającej świadczenie emerytalne w takim właśnie stanie faktyczny, upłynęło ponad 5 lat. Tym samym w chwili obecnej okoliczność ta nie może wpływać na wysokość przyznanych mu świadczeń.

W ocenie Sądu Okręgowego wbrew zapatrywaniom odwołania brak też podstaw do wyrównania wnioskodawcy należnych świadczeń w związku z pierwotnym błędnym brakiem uwzględnienia przez KRUS całego okresu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej za cały okres tj. od chwili wydania błędnej decyzji przez KRUS w dniu 30 listopada 2011 r.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż zgodnie z art.133 ust. 1 ustawy o Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018r poz.1270) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

- 1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;
- 2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Zawarte w przepisie art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) określenie „błąd organu rentowego” obejmuje sytuacje, w których organ rentowy miał podstawy do przyznania świadczenia, lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. Za takie przyczyny uznaje się wszelkie zaniedbania tego organu, każdą obiektywną wadliwość decyzji (teoria tzw. obiektywnej błędności decyzji), niezależnie od tego, czy jest ona skutkiem zaniedbania, pomyłki, celowego działania organu rentowego, czy też rezultatem niewłaściwych działań pracodawców albo wadliwej techniki legislacyjnej i w konsekwencji niejednoznaczności stanowionych przepisów. Oznacza to, że przedmiotowe pojęcie obejmuje również niedopełnienie przez organ rentowy obowiązku działania z urzędu na korzyść osób uprawnionych do świadczeń emerytalno-rentowych. W związku z tym odpowiedzialność za wadliwość decyzji w sprawie świadczeń przerzuca się w całości na organy rentowe. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 stycznia 2018 r.III AUa 991/17 Legalis Numer 1720047/ Niemniej jednak odpowiedzialność organu rentowego nie jest niczym nieograniczona. Przepis art. 133 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie daje bowiem podstawy prawnej do przyznania podwyższonych świadczeń od daty powstania prawa do nich, jeżeli prawo to powstało wcześniej niż trzy lata przed zgłoszeniem wniosku, nawet w przypadku jeżeli niezrealizowanie tego prawa było następstwem błędu organu rentowego. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2013 r. III AUa 654/13 Legalis Numer 747000/. Określony w art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i

rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) trzyletni okres, za który organ rentowy jest zobligowany wyrównać świadczenie w sytuacji, gdy odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu tego organu lub organu odwoławczego, nawiązuje do okresów przedawnienia roszczeń o świadczenia powtarzające się (art. 118 KC) i roszczeń z tytułu czynów niedozwolonych (art. 442 § 1 KC), które to okresy są także trzyletnie./Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 kwietnia 2013 r. III AUa 1758/12 Legalis Numer 999166. Tym samym żądanie wnioskodawcy przyznania podwyższonych świadczeń za okres wcześniejszy niż 3 lata przed wydaniem decyzji z urzędu w tym przedmiocie nie znajduje uzasadnionych podstaw w treści obowiązujących przepisów.

Na marginesie dla porządku podnieść również należy, że samo uzasadnione przekonanie wnioskodawcy, iż został pokrzywdzony nieuprawnionym działaniem KRUS nie może skutkować uwzględnieniem odwołania i przyznaniem spornego wyrównania za okres ponad 3 lat. Istotną cechą ubezpieczeń społecznych jest bowiem schematyzm prawa do świadczeń. Wyraża się on w bezwzględny przestrzeganiu równości formalnej, bez możliwości korekty w przypadkach uzasadnionych okolicznościami sytuacji jednostkowej. W związku z tym w prawie ubezpieczeń społecznych nie ma klauzul generalnych, tj. zwrotów ustawowych, pozwalających na indywidualne potraktowanie każdego przypadku ze względu na np. zasady współżycia społecznego (wyr. SA w Szczecinie z 28.8.2014 r., (...), L.). Tym samym godzące w istotne życiowo interesy wnioskodawcy nieprawidłowe ustalenie przez KRUS wysokości należnych mu świadczeń nie usprawiedliwia żadnego odstępstwa od wskazanych przepisów na korzyść pokrzywdzonego.

Reasumując ponowne ustalenie przez organ rentowy prawa do świadczeń C. W. (1) w okolicznościach rozpoznawanego przypadku było prawidłowe, a wypłacone wyrównanie nie przekraczało ram ustawowo zakreślonych.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy jako bezzasadne.